

KONINKRIJK BELGIË

ADVIES 38.308/1

VAN DE AFDELING WETGEVING
VAN DE RAAD VAN STATE

De RAAD VAN STATE, afdeling wetgeving, eerste kamer, op 7 april 2005 door de Vlaamse minister van Economie, Ondernemen, Wetenschap, Innovatie en Buitenlandse Handel verzocht haar, binnen een termijn van dertig dagen, van advies te dienen over een ontwerp van besluit van de Vlaamse Regering "betreffende bepaalde procedurele aspecten van de waarborgregeling voor kleine en middelgrote ondernemingen die hinder ondervinden als gevolg van openbare werken", heeft op 21 april 2005 het volgende advies gegeven:

1. Met toepassing van artikel 84, § 3, eerste lid, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State, heeft de afdeling wetgeving zich toegespitst op het onderzoek van de bevoegdheid van de steller van de handeling, van de rechtsgrond, alsmede van de te vervullen vormvereisten.

Daarnaast bevat dit advies ook een aantal opmerkingen over andere punten. Daaruit mag echter niet worden afgeleid dat de afdeling wetgeving binnen de haar toegemeten termijn een exhaustief onderzoek van het ontwerp heeft kunnen verrichten.

*
* *

STREKKING EN RECHTSGROND VAN HET ONTWERP

2. Luidens het decreet van 6 februari 2004 betreffende een waarborgregeling voor kleine en middelgrote ondernemingen, hierna het waarborgdecreet genoemd, kan de Vlaamse regering waarborgen verschaffen aan kandidaat-waarborghouders met het oog op de stimulering van de oprichting, ontwikkeling en financiering van kleine en middelgrote ondernemingen die beschikken over een exploitatiezetel in het Vlaamse Gewest.

Het besluit van de Vlaamse regering van 18 februari 2005 betreffende bepaalde procedurele aspecten van de waarborgregeling voor kleine en middelgrote ondernemingen, hierna het tweede waarborgbesluit genoemd, geeft op algemene wijze uitvoering aan een aantal bepalingen van het waarborgdecreet.

Het om advies voorgelegde ontwerp van besluit van de Vlaamse regering beoogt de waarborgregeling van het waarborgdecreet uit te breiden voor kleine en middelgrote ondernemingen die hinder ondervinden als gevolg van openbare werken ⁽¹⁾. Het herneemt in grote mate de bepalingen van het tweede waarborgbesluit.

⁽¹⁾ Voor de toepassing van dit ontwerp moet onder openbare werken worden verstaan, werkzaamheden uitgevoerd op het openbaar domein of werkzaamheden van openbaar nut (artikel 1, § 1, 5°, van het ontwerp).

Volgens artikel 1, § 1, 13°, van het ontworpen besluit wordt een kleine of middelgrote onderneming geacht hinder te ondervinden als gevolg van openbare werken, wanneer de onderneming in haar laatste kwartaal een omzetverlies van minstens 30 % heeft geleden in vergelijking met het gemiddelde van de laatste vier kwartalen of, in voorkomend geval, het gemiddelde van het aantal kwartalen dat de kleine en middelgrote onderneming reeds actief is indien dit minder is dan vier, en dit ten gevolge van openbare werken in de nabijheid van één of meer van haar exploitatiezetels ⁽²⁾ en het omzetverlies redelijkerwijs niet toegeschreven kan worden aan andere oorzaken dan aan die openbare werken.

3.1. Het ontworpen besluit vindt in het algemeen rechtsgrond in de artikelen 5, § 2, 6, § 1, 8, §§ 1 en 2, 12, 13, §§ 2 en 3, 15, 16, 17, § 1, en 18, § 1, van het waarborgdecreet.

VORMVEREISTEN

4. Het om advies voorgelegde ontwerp moet worden geacht een "sociaal-economische dimensie" te hebben, in de zin van artikel 5, § 2, c), van het decreet van 27 juni 1985 op de Sociaal-Economische Raad van Vlaanderen. Overeenkomstig die decreetsbepaling moet het dan ook om advies aan de genoemde raad worden voorgelegd.

Blijkens de notificatie van de Vlaamse regering zou dit advies worden ingewonnen.

Indien de aan de Raad van State voorgelegde tekst ten gevolge van het voornoemde advies nog wijzigingen zou ondergaan, moeten de gewijzigde bepalingen, ter inachtneming van het voorschrift van artikel 3, § 1, eerste lid, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State, aan de afdeling wetgeving worden voorgelegd.

⁽²⁾ Artikel 8, § 1, 2°, van het ontwerp van besluit bepaalt dat deze exploitatiezetel gevestigd moet zijn in het Vlaamse Gewest.

5. De ontworpen regeling geeft aanleiding tot steunmaatregelen ten gunste van kleine en middelgrote ondernemingen en zou daarom kunnen worden aangemerkt als een steunmaatregel in de zin van de artikelen 87 e.v. van het EG-Verdrag.

Aangezien evenwel de ontworpen regeling geen vorm van steun betreft zoals gedefinieerd in artikel 2 van de verordening (EG) nr. 70/2001 van de Commissie van 12 januari 2001 betreffende de toepassing van artikel 87 en 88 van het EG-verdrag op de staatssteun voor kleine en middelgrote ondernemingen, kan zij niet worden geacht van de bij artikel 88, lid 3, van het EG-verdrag voorgeschreven verplichting tot aanmelding bij de Europese Commissie te zijn vrijgesteld.

Derhalve moet het ontwerp bij de Europese Commissie worden aangemeld. Ook hier zullen, in voorkomend geval, ten gevolge van het vervullen van dit vormvoorschrift de gewijzigde bepalingen aan de afdeling wetgeving moeten worden voorgelegd.

ALGEMENE OPMERKING

6. De structuur van het ontwerp en ook de inhoud ervan stemmen nagenoeg overeen met die van het tweede waarborgbesluit. Het is blijkbaar de bedoeling de ontworpen regeling, zowel vormelijk als inhoudelijk, volledig af te stemmen op het tweede waarborgbesluit.

Gelet op wat voorafgaat, dienen de stellers van het ontwerp te onderzoeken of het niet mogelijk is alle aspecten van de waarborgregeling op een algemene wijze, in een enkel besluit te regelen.

BIJZONDERE OPMERKINGEN

Aanhef

7. Aangezien in het ontworpen besluit geen uitvoering wordt gegeven aan artikel 19 van het waarborgdecreet, moet in het eerste lid van de aanhef de verwijzing naar dit artikel worden geschrapt.

8. In het derde lid van de aanhef dient het nummer (38.308/1) van het voorliggende advies te worden vermeld.

Artikel 8

9. De delegatiebepaling van artikel 8, § 1, 5°, van het ontwerp kan enkel worden geacht te zijn toegelaten indien ze betrekking heeft op maatregelen van bijkomstige of detailmatige aard.

Artikel 30

10. Luidens artikel 13, § 2, van het waarborgdecreet bepaalt de Vlaamse regering de inhoud, de nadere regelen en de periodiciteit van de informatieverstrekking, bedoeld in § 1 van dat artikel.

De subdelegatie van die volledige bevoegdheid aan de minister, waarin artikel 30 van het ontwerp voorziet, is niet verenigbaar met de beginselen die de verhouding tussen de decreetgever en de regering regelen. De delegatie aan de minister zou slechts behouden kunnen blijven, indien ze maatregelen betreft van bijkomstige of detailmatige aard.

De kamer was samengesteld uit

de Heren	M. VAN DAMME,	kamervoorzitter,
	B. SEUTIN, J. SMETS,	staatsraden,
	G. SCHRANS,	assessor van de afdeling wetgeving,
Mevrouw	A. BECKERS,	griffier.

Het verslag werd uitgebracht door de H. P. DEPUYDT, eerste auditeur.

DE GRIFFIER,

DE VOORZITTER,

A. BECKERS

M. VAN DAMME